

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง หรือเกี่ยวกับแนวเขตอุทยานแห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกา

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีหนังสือที่ ทส ๐๙๑๐.๕๐๖/๕๖๒๖ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้รับหนังสือนายอนันต์ คุ่มแก้วกาญจน์ ฉบับลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ขอให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตรวจสอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๐๕ เนื่องจากผู้ครอบครองที่ดินได้ครอบครองที่ดินจากผู้ครอบครองที่ดินเดิม ซึ่งครอบครองที่ดินมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๓ มีการเสียภาษีบำรุงท้องที่ต่อเนื่องกันมาตลอด สภาพที่ดินมีการครอบครองทำประโยชน์และอยู่นอกเขตอุทยานแห่งชาติ ไม่มีถนนดินลูกรังและเสาหลักเขตอุทยานแห่งชาติปักหลักเขตอยู่ในที่ดินดังที่ปรากฏในปัจจุบัน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏและเมื่อได้พิจารณาแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนอุทยานเขาใหญ่บางส่วนฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ จะเห็นได้ว่าแนวเขตอุทยานฯ มีความแตกต่างจากแนวเขตอุทยานฯ ตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๐๕ และ พ.ศ. ๒๕๒๑ ทั้งนี้ พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการเพิกถอนอุทยานฯ บางส่วนมิได้เป็นการขยายแนวเขตหรือกำหนดแนวเขตอุทยานฯ ใหม่ แต่อย่างใด ต่อมากรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ตรวจสอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาใหญ่ฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๕ ปรากฏว่า พื้นที่ของนายอนันต์ คุ่มแก้วกาญจน์ อยู่นอกแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และเมื่อตรวจสอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่บางส่วน พ.ศ. ๒๕๔๒ ปรากฏว่า พื้นที่ของนายอนันต์ คุ่มแก้วกาญจน์ อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า เนื่องจากอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ได้มีแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ ฉบับ การดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ในกรณีรายนายอนันต์ คุ่มแก้วกาญจน์ ดังกล่าวไม่ตรงกัน จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชจะยึดถือแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาฉบับใด และมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกใช้แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนหน่วยงานดังกล่าวแล้ว เห็นว่า บริเวณ

ที่ดินใดจะเป็นเขตอุทยานแห่งชาติหรือไม่ นั้น มาตรา ๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ กำหนดให้กระทำได้โดยการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติโดยมีแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติประกอบ และหากจะทำการเพิกถอนบริเวณที่ดินจากการเป็นเขตอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน มาตรา ๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ กำหนดให้กระทำได้โดยการออกพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนเขตอุทยานแห่งชาติ และกรณีที่มีใช้เป็นการเพิกถอนเขตอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ บางส่วน ในท้องที่ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนอุทยานแห่งชาติป่าเขาใหญ่ บางส่วน ในท้องที่ตำบลนาหินลาด อำเภอปากพลี และตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับได้เพิกถอนพื้นที่อุทยานแห่งชาติป่าเขาใหญ่บางส่วนเท่านั้น ดังนั้น พื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติป่าเขาใหญ่ส่วนที่มีได้ถูกเพิกถอนโดยพระราชกฤษฎีกาฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๒๑ และฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงต้องเป็นไปตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาใหญ่ฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๕

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

^๑ มาตรา ๖ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมเพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน ก็ให้มีอำนาจกระทำได้โดยประกาศพระราชกฤษฎีกาและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า “อุทยานแห่งชาติ”

ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง

^๒ มาตรา ๗ การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีใช้เป็นการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย